

Primer judici per robatori de bebès a Espanya

Escrit per Montse Fernández-Garrido. La Independent
dijous, 21 de juny de 2018 13:10

Montse Fernández Garrido

La setmana del 25 al 30 de juny es durà a terme a Madrid un judici important. Es tracta de la vista contra el primer metge jutjat a Espanya per robatori de bebès, el doctor Vela.

Junt amb ell, una altra persona imputada amb qui treballava, la monja coneguda com sor Maria, que va morir a causa de la seva edat avançada, més de 90 anys.

Malauradament, ja han mort diverses persones implicades en el cas, com la dona que confessà a la seva filla Inés que era estèril, i no obstant això disposa de documents que certifiquen que és la mare biològica, una nena que va rebre de mans del doctor **Vela**, amb la intervenció de la abans citada monja. Així mateix, a més de la monja, ha mort el marit de la citada dona. El doctor Vela ja té 85 anys, raó per la qual l'acusació es tem que al·legui que a causa de la seva elevada edat i atesa la seva senilitat, no recordi res del cas.

La doctora **Neus Roig Pruñonosa** publicà ara fa dos anys un completíssim treball d'investigació sobre aquest tema tan terrorífic, el robatori de bebès. Com a resum, la tesi realitza un estudi sobre la detenció il·legal i la usurpació d'identitat d'uns 300.000 menors en el curs d'uns aproximadament cinquanta anys!

Primer judici per robatori de bebès a Espanya

Escrit per Montse Fernández-Garrido. La Independent
dijous, 21 de juny de 2018 13:10

Defensa la tesi que es va començar a sostreure bebès de les seves mares en l'època franquista, a partir del 1938, que va ser quan es comença a encarcerar les dones republicanes per part del bàndol nacional. Una de les formes de repressió que van sofrir aquestes dones que estaven a la presó va ser que deixessin morir els seus bebès per desnutrició, falta d'higiene i malalties contagiades en la pròpia presó.

Doctora Neus Roig Pruñonosa

La doctora Roig divideix el seu estudi en tres etapes:

Primer judici per robatori de bebès a Espanya

Escrit per Montse Fernández-Garrido. La Independent
dijous, 21 de juny de 2018 13:10

Primer període comprès entre 1938 i 1952: la doctora Roig defensa que Franco nomenà el 1938 director del *Gabinete de Investigaciones Psicológicas* al psiquiatra espanyol format en l'Alemanya nazi, Vallejo-Nájera. Va ser una mena de Menguele espanyol que considerava les dones roges properes a l'animalisme i incapaces de criar els seus fills. Va idear una tècnica d'Eugenèsia Hispànica, inspirada en la Eugènèsia Positiva alemanya. En el cas espanyol, consistia en separar els bebès de les seves mares encarcerades abans dels tres anys, per tal de lliurar-los a famílies afines, ja que fins a aquesta edat els records es perden i per tant el nen o nena és manejable. Espanya necessitava futurs homes i dones educats en els valors del *Régimen* i de la Església Catòlica. Per aquesta raó es crearen dues lleis: la del 30 de març de 1940, que va establir que les recluses tenien dret a alletar els seus fills i a tenir-los a la presó amb elles fins que complissin els tres anys, i *La Orden Ministerial de 4 de diciembre de 1941 que permitia inscribir y dar nombre en el Registro Civil con fecha de nacimiento aproximada a la real* i de "pares desconeguts" a qualsevol menor, suposadament no identificat. És a dir, que la citada llei va permetre canviar la identitat dels nens i nenes, fills de republicans, i entre ells els bebès raptats de les seves mares a les presons.

"En qualsevol cas, hem comprovat que el fil conductor de les detencions il·legals de menors, en aquesta etapa concreta, era fonamentalment repressiu".

□

De les polítiques assistencials i sanitàries del nacionalcatolicisme a les zones obscures de la democràcia (1953-1996).

En el període 1953-1977, les mares eren majoritàriament solteres i menors de 21 anys. Dones que el règim considerava perilloses (per fumar i ballar, per pintar-se, per la seva manera de vestir o per tornar a casa a partir de les deu de la nit). El **motiu** era majoritàriament el **reeducatiu**.

Primer judici per robatori de bebès a Espanya

Escrit per Montse Fernández-Garrido. La Independent
dijous, 21 de juny de 2018 13:10

A mesura que el temps avança i arribem als anys '60, les mares ja s'escollien, principalment en entorns rurals o pobres, perquè es necessitava un bebè recent nascut per a una família que volia pagar per tenir-lo. És el moment en què s'estandarditza el format bebè mort davant la previsió de negació per part de la mare a lliurar-lo voluntàriament. En aquesta època, si s'inscrivien com a adoptats, es feia com a "fill de mare desconeguda", si bé majoritàriament s'inscrivien com a fills biològics. Podríem dir que l
es sostraccions es realitzaven

per ideologia i/o motiu econòmic

". És en aquesta època en què s'ubiquen la majoria de casos denunciats.

En el període 1978-1996: "Per a sostreure'ls sempre es comunicava la defunció del recent nascut als seus progenitors, abans de 24 hores del part. Un bebè es venia pel preu d'un pis a la gran ciutat.

El 1987 va canviar la Llei d'Adopció i és a partir d'aquesta data que les adopcions han de ser controlades per l'Estat i ja no són privades. El 1996 torna a canviar la Llei d'Adopció, i se li concedeix a l'adoptat o adoptada el dret a conèixer la seva identitat biològica si ho demana judicialment".

"Fins al 1999 continua vigent a Espanya el part anònim i és el 2011 quan canvia la Llei al Registre Civil, que permet als pares d'un bebè mort al nàixer poder-lo veure, registrar-lo amb nom i cognoms i enterrar-lo".

Estarem pendants del resultat d'aquest judici, en el qual ens hi juguem molt: la veritat, la justícia i la reparació.

Primer judici per robatori de bebès a Espanya

Escrit per Montse Fernández-Garrido. La Independent
dijous, 21 de juny de 2018 13:10

DESAPARICIÓN FORZADA DE MENORES

Actas de la I Jornada científica

Tarragona, 1 de octubre de 2016

Santiago Castellà Surribas y Neus Roig Pruñonosa (directores de la edición)

Portada del llibre sobre desaparicio forçada de menors